

Bécsből, Kedden, November 21-dikén, 1820.

## S z e n t I l o n a.

Egy Neu-Yorki Ujság megszabadította Napoleont ezen szigetről: hanem az Ánglus Ministeri Kurir 's a' Párisi Monitör ismét csak hamarjában visszahelyeztették oda. Így az egész dolog mese — 's mint mese ennyiben határozódik: — „A' nevezett Kurir a' Neu-Yorki Ujságból egy tudósítást hirdettetett-ki, melyről azt mondja ez az Északi Amerikai Ujság, hogy azt hozzá a' Sz. Tamás nevű Dánus szigetről Sept. 18-dikán irták. A' levél foglalatja ez: „A' Juno nevű Frantzia Fregáton lévő hajós legények a' tengeren evezvén Kapitányok ellen feltámodtak 's ötöt a' fregát alsó részébe bezárván, magok egyenesen Szent Ilona szigetéhez eveztek, a' hol az Ánglus strázsahajókkal semmit se' gondolván, a' városra ágyuzni kezdettek. Bonaparte használta az alkalmatosságot; a' zürzavarban a' part mellett egy csajkára, melly oda kikötve állott, felült, 's negyedmagával a' Junóhoz evezett 's azzal onnét eltávozott. A' Junó, hogy az utánna indult Ánglus hajók elől útat veszthessen, most jobbra majd balra fordult, 's végezetre a' három színű zászlóval Sz. Tamás szigetéhez érkezett, a' hol Bonaparte legelőbb is azon iparkodott, hogy mennél több olly Váltóczédulákat szerezhessen össze, mellyek a' Rothschild pénzváltó házához szollanak. A' Juno Északi Amérika felé készült minden órán útnak in-

dulni.“ — A' Kurir megérte azzal, hogy ezen egész tudósítást gyáva költeménynek nevezte: a' Párisi Monitör pedig azt a' megjegyzést vetette utánna, hogy ezen Mystificatio olly emberektől vette származását, a' ki még azt se' tudja, hogy micsoda nevű Frantzia hajók vagynak most künn a' tengereken; a' Frantziáknak csak egy Juno nevű fregátjok van, e' pedig több esztendőktől fogva a' Touloni kikötőhelyben, evező készületeit lerakva, hever. De általjában vévén a' dolgot, az egész mese legkissebb megczáfolási munkára nem érdemes.

## S p a n y o l O r s z á g.

A' Cortesek' gyűlése, utóbbi üléseiben félbeszakasztás nélkül azon törvény-jovallás' Czikkelyeinek meghatározását folytatta, melly a' Constitúciónak megsértőji ellen intéztetett, 's a' melynek négy első Czikkelyeit közelébb kiadtuk. Az 5-dik Czikkelyt, a' melly illy szavakból áll: „A' Státusnak minden tisztje, és minden Pap, a' ki beszédje, prédikálása, hivatali vagy pásztori levele által népzúdulást vagy támodást gerjeszt, halállal büntetessék“ — Martinez-de-la-Rosának olly megjegyzésére, hogy ebben a' büntetés nincsen a' büntételhez jól hozzá mersékelve, vissza igazította a' gyűlés a' Biztosság' elejébe, jobb megfontolás végett. — A' 11. 12. és 13-dik Czikkelyek-



ben azok a büntetések fejeztettek-ki, melyek azon Alcaldok (Politziai Birák) és Polgári Kormányozók ellen meghatározattak, kik a Válosztó-gyűléseket a Constitúció által meghatározott időben összehívatni elmulatják. Ezen büntetések letétel és külömbkülömb summa pénznek fizetése. — A' 16-dik Czikkelly illy szavakból áll: — „A' ki, akár ki légyen, fegyveres kézzel valamely Válosztó-gyűlést széllyel kerget, avvagy annak öszszegyülekezését meggátolja, halállal büntettetik.“ — A' 17-dik Czikkely: „Ugyan ezen büntetés határoztatik azok ellen, kik a' Corteseket abba' meggátolnák, hogy öszszegyülekezhessenek, avvagy arra, hogy eloszlattassanak, valamely próbát tenne, vagy őket tanácskozásokban meggátolná.“ — A' 18-dik Czikkely: „Hasonló büntetést szenvednek mind azok, a' kik a' Corteseknek azon Biztosságát, melly az egygyik gyűlésnek elbomlásától fogva a' következő gyűlésnek öszszegyülekezéséig fennáll, elozlatni, vagy a' reábiztatott dolgoknak folytatásában meggátolni iparkodna. — Ezen itt felhozattatott Czikkellyek, mellyek mind a' Corteseket illetik, mind helybehagyattak. — A' 20-ik Czikkelyt illy formában adta elő a' Biztosság: „Senki se' köteleztetik sem a' Király' sem más Hatalom' parancsolatainak engedelmeskedni, ha olly dolgokat parancsolnának nékie, mellyek a' feljebb felhozott öt Czikkellyekben (a' Cortesekre 's az ő foglalatosságaiknak megakadályoztatására nézve) megtiltattak; és ha valaki még is az ilyen parancsolatokat végrehajtja, a' meghatározott büntetéseket szenvedje, a' nélkül hogy néki ezen parancsolatok menességére szolgálának.“ — Ezen Czikkely is megerössített ezen kifejezésen kívül — „sem a' Király' parancsolatainak“ — a' melly ellen több tagok felszollalván,

illy formába öntetve határoztatott-meg: „Senki se köteleztetik semmi némü Hatalmasságnak, akarmi rangú legyen is az, 's t.“ — A' 23-dik Czikkely: „A' Cortesek' gyűlésének azon tagjai, a' kik valamely hivatalt vagy rangot, penziót, vagy Rend-Czimert keresnek, a' nélkül, hogy a' sor őket ütné, ezen hivatalt, penziót, vagy Czimert elvesztik, 's a' haza' bizodalnára is méltatlanokká teszik magokat; 's ha valami effélet valósággal elfogadnak, a' Cortesi gyűlésből azonnal kikergettetnek — 25) Czik. Minden Minister, ki a' Királynak azt tanácslaná, hogy a' Corteseknek valamely atributumát (aktivitását) megkisebbittse vagy éppen eltörölje: hivatalából vettettessék-le, fizetését veszesse el, minden rang-czimereitől fosztattassék-meg, 's arra, hogy valaha valamiféle hivatalt viselhessen, méltatlannak lenni hirdettessék-ki, 's mind ezek mellett tiz esztendeig tartó várbéli fogságra vitettessék — 26) Czik. Ugyan ezen büntetést szenvedjék mind azok, kik a' Királynak azt tanácslanák, vagy ő Felségének segítségül lennének, abban, hogy a' Királyi Hatalomnak a' Constitúció 172-dik Czikkelye' 2-dik pontjától fogva a' 8-dikig kifejeztetett megszorittatásai ellen valamit cselekedjék, avvagy hogy a' nemzeti sergeknek a' magok határaikon kívül a' Cortesek által lejendő meghatalmaztatás nélkül valami hasznokat vegye. Ezen Czikkellyek mind megerössítették. — A' 27-dik Czikkelyt ekképpen adta-be a' Biztosság: „Személlyes szabadság ellen való bűn követtetik-el, ha a' Király azon eseten kívül, melyről a' Constitúció' 172-dik Czikkelye' 11-dik pontja alatt illy szókkal emlékezet tétetik: Ki vévén, ha a' Státus' java vagy bátorsága kívánná, valamely Spanyol embert elfogattatna, ötöt a' maga szabadsá-



gától megfosztatná, avvagy elfogattatását meghatározatná. Ezen cselekedet által az a' Státustitoknok Minister tenné magát bünössé, a' ki ezen parancsolatot expedíáltatta, 's azok a' Birák és Elöljárók is, a' kik azt végre hajtatnák. Ezen bünért mind ezek elvesztik hivataljokat, 's alkalmatlannak lenni hirdettetnek arra, hogy valami más egyéb hivatalt is viselhessenek; e' mellett a' megsértetett személly' kárvalását is visszafordítani köteleztetnek."

### Nagy Britannia.

Mennél jobban közelített az a' nap, mellyen a' Lordok' házának a' Királyné ellen intéztetett Billre nézve a' magok ítéletjüket ki kellett mondani, annál nyilvánosságosabban mutatta magát a' közönséges figyelmetességnek érzékenyülése és elevenülése. November' 3-dik és 4-dik napjai valának ezen érzékenyítő napok, 's mind ezekre November' 6-dika ütöttefel végezetre a' határozó pecsétet. — November' 3-dikán legelőbb is arról tudakozódtak a' Lordok, hogy micsoda kimenetele lett a' Lord Erskine' elájulásának, 's olly jelentést vettek, hogy jobban kezdett lenni. Ezen ülésben több Lordok tartottak beszédeket; némelleyek a' Királyné ellen, mások mellette. Lord Grosvenor, Lord Harwood mentették, Lord Donnoughmoore bünösnek állította lenni. Lord Grey néhány óráig tartott beszéd által fogta pártját. Utánna Minister Liverpool mentegette olly hosszú beszéd által az Országlószéknek ezen tárgyra nézve tett lépéseit, hogy a' 4 óra elkövetkezvén, beszédének egy részét Nov. 4-dikére kényszerítettetett által tenni.

Nov. 4-dikén Lord Erskine ismét megjelentvén a' gyűlésbe', végig olvasta a Bill ellen intézett beszédjét, mellyet

az ő elájulása Nov. 2-dikán félbe szakasztott vala. Lord Erskine után hasonlóképen végig olvasta Lord Liverpool is a' magájét, mellyet a' Bill' mentségére November' 3-dikán félig felolvasott vala. Beszédjét 2 órakor végezvén, kérte az Is-tent, hogy kormányozza olly módon a' Lordok' szivét, hogy illy nagy és nevezetes ügyre nézve, a' millyen ez, a' melly a' Királyt, Királynét, és a' népet, illy közelről érdekli, tellyes és tökéletes igazságot szolljanak. — Ezen ülés alatt a' Királyné is megjelent, parádés hintójában csak Lady Hamiltonnéval ülven, a' számára, a' parlamentum' épületében annak szállája mellett készen álló szobába', a' hol Broughammal 's vagy két más Védlojivel egész 4-gyedfél óráig maradt, hanem a' gyűlésbe nem ment-be.

A' Lord Lauderdale' beszédéből, mellyet Nov. 2-dikán tartott a' Királyné ellen, ezen heves kifejezéseket említik némelley közönséges levelek: „Mi, úgy mond, egész Európa' megvetésének tárgya lennénk, ha ezen Billt meg nem erősítenek. Én által nem láthatom, hogy mind azok után, a' mik ezen házban a' Királynéra reá bizonyítottak, olly vakmerő bátor mérészlene lenni, hogy azt erősítené: hogy a' Királyné alkalmas arra, hogy Anglia' thronusán üljön, 's ezen Ország' aszszonyainak példaadó gyanánt szolgáljon.“ — Lord Roserberry elene mondott a' Lord Lauderdale' erősítéseinek: Lord Redersdale pedig pártját fogta. — Azokra nézve, kik ezen Billnek pártját fogták, mint nev szerént a' fő Cancellarius, Lord Lauderdale, Lord Redersdale 's több másokra nézve, illy megjegyzéseket közöl a' Ministeri Kurir: —

„A' kik úgy mond, a' Királynénak bünösvoltán még kétségesskedhetnének, azoknak csak ezen beszédeket kellene meg-



olvasni. Különösen ajánljuk ezeknek a' Lord Cancellarius beszédjét, a' ki ifjuságától fogva a' törvénykezés' folyamatjában forogván, az Angliai perlekedésnek módját fél Századtól fogva legnagyobb pontossággal tanulja, 's minnyájunk között legjobban ítélni a' tanuk' hitelesséről. Meg fogjuk hallani, hogy ezen ember, minden környülállásoknak öt hetekig tartott szoros megvizsgálása után közönségesen ki fogja nyilatkoztatni, hogy az ő vélekedése szerint a' Királyné ellen felhozott vád-pontok tellyesen megbizonyítottak. Mi jól tudjuk azt, 's a' Morning-Chronicle is eléggé megmutatá, hogy az előítéletek 's a' rágalmazás' lelke az emberek' ítéletét nagyon kormányozni szokták. A' most nevezett liberalis újság annyira elvetemedett, hogy azt erőssitené: hogy a' Lord Cancellarius, azért, hogy hivatalában megmaradhasson, a' Királyné ellen való voksolás által becsületét és lelkiességét fel fogná áldozni. Azt is erőssíti, hogy még a' több Lordokat is kormányozhatják ezen önn' haszonkeresetnek principiumai. Melly gyáva okoskodás ez! Hogyan lehet valaki olly mérész, hogy azt erőssítsa, hogy mihelly egy illy embernek személyes java az ő kötelességével összeütközik, azonnal minden becsület, jus, és virtus eránt való érzékenységét elveszti. Mint a' borsó a' falról, úgy vissza pattannak ezen vádak Angliának aristokratái massájáról. Mi hangos szavakkal mondjuk: Hogy ha van a' világon olly férjfiú gyülekezet, a' melytől részrehajlás nélkül való ítéletet várhatunk; az ez, a' melly mostan a' végre összegyűjtett, hogy a' Királynénak büns vagy büntelen voltát kimondja. Ki is fogja mondani!"

N á p o l y.

Az innét Nov. 3-dikán indult tudósi-

tások szerint' (így szoll az Austriai Beobachter) úgy látszik, hogy ott a' pezsgő fejetlenség már valósággal nagyon közel van a' kirohanáshoz. Nov. 2-dikán két Carbonárit fogtak-el, az egygyik egy legközönségesebb sorsú ember; ezt azért fogták-el, hogy a' vámot nem akarta megfizetni 's a' közönséges tisztviselők ellen mocskolódott. A' másik egy katonatiszt 's Adjutáns; ez a' Hadi Minister Generális Carascosa' élete ellen törekedett. A' Castel-Sant-Elmo előtt, a' hova bezárattattak, sok fegyveres Carbonárik összegyülekezvén ki akarták őket szabadítani, 's azután a' Vicaria nevű fogházra akartak rontani, hogy a' foglyokat abból is kibocsássák. Most ugyan meggátolta őket a' katonaság, hanem a' következtől nagyon lehetett félni. —

„Még azon estve többször számos Carbonari-csapatok jelentek-meg a' Királyi kastély előtt olly czélzással, hogy a' Királyi familiát boszszusággal illessék: hanem ekkor is meggátolta őket a' Királyi testörző sereg, 's abban is ellenek állott, hogy az említett Vicaria nevű fogházra reá üthessenek, a' hova azután, valamint szintén a' Királyi kastély' elejébe is, ágyuk állítottak. Ámbár a' lármázás ekkor is helyre állított, de minthogy a' következő éjjelre még nagyobb zürzavar gyanított, erre nézve 3000 emberekből álló nemzeti fegyveres csapatok rendeltettek-ki, hogy a' következő éjjeleken fegyverben maradjanak és vigyázzanak, és meghatározott, hogy azok, kik a' nemzeti seregekben szolgálatot tenni nem akarnának, mind a' Sant Elmó kastélyába zárattassanak.

Ugyancsak az Austriai Beobachter ekképpen fejezi-ki magát a' Nápolyban folyó dolgokra nézve: —

Nem könnyen mutathatná, úgymond



valamelly Akta nyilvánosságosabban ki a Nápolyban folyó dolgoknak zürzavaros állapotját, 's nem mütathatná az ott folyó zenebonásoknak a' Frantzia Revolúcióhoz hasonlítóbb ábrázatját, mint az a' nagyon megjegvzésre méltó irás, mellyet nem régen az úgy nevezett Igazi Patriotáknak társasága, vagy más szokkal a' Carrouariknak egy Venditája, a' Nemzeti Parlamentumhoz intézett, 's a' melly Nápoly városában Pasquale Tizzianónál a' Cisterna-del-Olio uczában a' 26-dik számú háznál nyomtatásban kiadatott. Ezen irás a' következő czikkelyeket foglalja magában, mellyek részint mint jóvállások és kívánságok, részint mint panaszok, elhárítatás végett, terjesztettek nagy szorgatással a' Parlamentum' elejébe: —

„Az 1-ső Czikkelyben illy indító okra nézve, hogy a' Constitúció' 172-dik Czikkelyének 3-dik §-sában a' mondatik: „Hogy a' Király sem a' maga Királyi hatalmát sem egyéb elsőségi jusát el nem idegenitheti 's másnak által nem engedheti — a' kívántatik, hogy a' Királyi Vikárius, mint a' ki ezen hivatalba a' Constitúcióval ellenkező módon tétetett, mozdittassék-el, és a' Király az Országlást ismét vegye által. — „A' 2-dik Czikkelyben a' sürgettetik, hogy a' Király' személyének öriztetése (melly eddig a' Király' hűségében egészen megmaradott Kir. testörzőkre volt bizattatva, ennekutánna bizattassék a' nemzeti sergekre mint a' Constitúciónak legerőssebb gyámolaira (mint hajdon a' szerencsétlen XVI-dik Lajos' örizete bizattatva volt.) — „A' 3-dik Czikkelyben keserves panaszoklás találtatik a' haza' oltalmaztatására nézve nagy fogyatkozást szenvedő, vagy hitetlenül tétetődő intézetekért, (míg az alatt mint az irásban kifejeztetik) az irigykedő Német (l' Aliemanno invidioso), számos serge-

ket gyűjt össze Olasz Országba, a' mellyek Nápolynak határait minden szempillantásban fenyegetik. „Mit csinálunk mi, így fejezik-ki a' Carbonarik magokat a' felhozott irásban, ezen környülállások között? A' veszedelmek közt lágy melegséggel állunk a' nélkül, hogy szükséges oltalmazó eszközökhöz nyulnánk. Miért nem állnak vitéz sergeink még a' határszéleken? Miért teltek-el három hónapok illy munkátlanságban? Miért engedtetnek elbocsátott katonáink, kik a' zászlók alá élésietnek, tunyaságban és inségben veszteleni? Miért kommandírozzák Rekrutáink' tartalék' csaapatjait két Gonoszok (due Scellerati) hogy őket nyomorgassák, éheztessek, 's az elszökésre reá beszéljék? Micsoda okra nézve nem hivattattak még bé a' tartományi fegyveresek? miért nincsenek a' várak eleséggel megrakattatva? 's miért nem adattak még olly emberek' kommandírozása alá, a' kik már bizonyosságait mutatták nemzeti jóindulatjoknak? Miért nem formáltatnak szemmel-tartó Lógerek, kivált Apuliában, a' melly Triestből az első alkalmatossággal kiszállással fog fenyegettetni? Miért nem rendeltetnek buzgó indulatú előjárók fegyveres házaikba, a' kik fegyverbéli fogyatkozásunknak kipoltolásán iparkodnának? — A' 4-ik Czikkely azért való gyászos éneklésre fokad-ki az Országlószék ellen, hogy P e p e és társai eránt háládatlansággal viseltetik, 's olly kívánságon végződik e' czikkely: hogy mind azok, kik olly háládatlanok voltak, hogy a' magok Jóltévőjüket M u r a t o t, a' ki őket a' porból felemelte, elárulják, az armádától küldettessenek-el. „Ha, úgy mond, a' háládatossággal minden embereknek szükséges, így a' szabad embertől elváloszthatatlan. Ki a' közöttünk a' ki nem tudná, hogy micsoda szolgálatokat tett P e p e Gulielmo a' ha-



zának? még is elmellőztetik 's munkátlan-  
 lanságban élni hagyatik ezen ember! Ha  
 vannak is köztünk olly emberek, kik öt  
 katonai táalentumaikra nézve feljül mul-  
 ják: de egy sincs ám olyan, a' ki buz-  
 góságára, hazája' szeretetére, 's nemzeti  
 enthusiasmusára nézve feljül haladná. A'  
 A' Montefortei hegyek látták, hogy mi-  
 ként sietett Pepe a' nemzeti sergek köz-  
 zé, hogy a' három színű zászlót felállit-  
 tsa, a' Constitúziót proklamálja, 's ben-  
 nünket a' szabadsággal megajándékozzon.  
 Távoztassátok - el ármádánkból mindenek  
 felett azokat, a' kik semmiknek születet-  
 vén, egy szerencsétlen, nagy lelkű idegen  
 által felemeltettek, 's azután az ő zászló-  
 ját hűségtelenül elhagyták. — „Az 5-dik  
 Cikkelyben a' kívántatik, hogy a' vámo-  
 sokból, kiktől az egész Ország el van bo-  
 rittatva, formáltássanak hazaoltalmazó csa-  
 patok. — „A' 6-dik Cikkelyben ezek  
 mondatnak: Minden fogházaink tele vagy-  
 nak megítéltetett emberekkel; ezek közt  
 olyanok is sokak találtnak, kiket csak  
 a' szerencsétlenség vett büntételre. Roma  
 a' Rabszolgákat, Spárta az Ilótokat (az  
 Ilotte szigetbélieket), azoknak szabadsá-  
 gaikat vissza adván, hazájoknak védel-  
 mezésére fordították. Válogassátok ki te-  
 hát ti is a' megítéltettek között azokat, a'  
 kik semmi meggyalázó bünt nem tettek;  
 formáljatok egy szabad serget belőlök;  
 így ezek új életre feltámodván, ti akkor,  
 midőn ekképpen a' hazáról egy terhet le-  
 vesztek, ugyan akkor ezen embereket a'  
 hazának is magoknak is hasznosokká te-  
 szitek. — A' 7-dik Cikkely a' nemzeti  
 őrző sergeknek lassú és hibás organizálta-  
 tásáért panaszkodik, a' melly sergekbe  
 minden kivétel nélkül minden polgárok-  
 nak be kellene állani, 's még is, kivált  
 a' tisztviselők, nem igen sietnek a' beléva-  
 ló belepéssel, minthogy ezek, mint a'

Cikkelyben mondatik — mikor arról van  
 szó, hogy fizetéseiket kivegyék, minden-  
 kor az elsők, mikor pedig a' hazának a'  
 maga szükségében való segítettése forog  
 kérdésben, mindenkor az utolsók szoktak  
 lenni.“ — Ugyan ezért azt kívánnyák e-  
 zen írásban a' Carbonarik, hogy a' tiszt-  
 viselők különösen kénszeríttessenek a' zász-  
 lók alá hivattató ifjúságnak illendően le-  
 jendő megruházására. — „A' 8-dik és  
 utolsó Cikkely azt a' fő panaszt foglalja  
 magában, hogy a' Carbonarik' színe gya-  
 lázatosan elmellőztetvén, még mind ez ide-  
 ig nem tétetett Nemzeti Szinné. — „Pol-  
 gár Követek! (így beszélnek a' panasz-  
 lók) szabadok vagyunk-e, vagy még Rab-  
 szolgák? Ha szabadok vagyunk, hol vagy-  
 nak szabadságunknak czimerei? Talám a'  
 bástyákon lobognak zászlóink? Talám há-  
 rom színű zászlóik vagynak Ragementje-  
 inknek? Illy módon a' Julius' 6-dikára va-  
 ló visszaemlékezés semmi, és mi most is  
 a' Despotismus alatt élünk. Kokárdáink-  
 nak, zászlainknak a' nemzeti szabadság'  
 és nem a' rabszolgaság' színeit kell hor-  
 dozni. Ne csaljuk meg magunkat; mi  
 ellenségeinknek ezen magokviseletjekben  
 valamelly hazánk ellen célzó álnok ra-  
 vaszságot veszünk észre. Az alatt míg az  
 idegenek a' mi újászülettetésünket a' mi  
 Sectánknak tulajdonítják, mi ellenkezőt  
 cselekszünk. Ezen Sectának pántlikáji alig  
 szenvedtetnek meg zászlónkon és katoná-  
 ink' mejjén, midőn a' Despotismus' czi-  
 merei mindenütt megszenvedtetnek. Te-  
 hát plántáljuk fel bástyáinkra a' három  
 színű nemzeti zászlót, várfalainkra, se-  
 regeink közzé a' haza' zászlóit; ellensé-  
 geink rettegni fognak ezeknek szemlélé-  
 sére; megesmerik ezekben az öszszecsá-  
 tolódás' jegyeit, 's azon jeladást, melyre  
 az egész haza öszsze fog szaladni; vité-  
 zeink ezen jegyeket csak életjéssel vagy



ennek elvesztése után fogják elhagyni. Katonáink, legalább illy reménség által tápláltatunk, fel fognak kellni 's meg fogják magokat ellenségeinknek mutatni. Ez elég lesz; ezen bátor kiállás el fogja rettenteni ellenségeinket. De e' mellett szükséges ám, hogy katonáink' zsoldja pontosan fizettség; minnyájunk örömmel lemondunk önn' hasznunkról, csak Oltalmazóink fizettségének rendesen. Illy szép ügyért minden áldozat örömmel tétetik." — Az egész irás egy szomorú intéssel rekesztetik - be, melly által meghivattatnak a' Polgár Követek, hogy szemeket felnyitván kötelességeiknek jobban utánna lássanak mint eddig, 's ellenségeiknek még megennyi számától is meg ne ijedjenek, mert hisze' 300 Spártaiak a' Thermopilásoknak 's 300 Fabiusok a' Cremera vizénél ellenségeiket megreszkettették és véreket drágán adták - el."

Azon Ánglus hadi hajókon kívül, mellyekről irtuk, hogy a' Nápolyi kikötőhelybe megjelentek, ugyan oda azolta

4 Frantzia hadi hajók is beveztek; a' külső öbölben pedig még többek tartózkodnak.

### Ujabb Tudósítások.

A' Királyné ellen való Biilnek másodszeri felolvastatása a' felső házban November' 6 - dikán, a' Vótumoknak 24 többségével meghatározott, az az: 123 Lordok voksoltak a' Királyné ellen, és 95-tön fogták pártját. — Már annak meghatározatása következik, hogy harmadszor felolvastassék - é, a' melly ha megtalál határozatni, akkor az alsó ház' elejébe adatik, 's ott is háromszori felolvastatás kívántatik néki. — Ha ezen felolvastatásokon is által esik, azután egyedül csak a' Királytól fog függeni, hogy meg erősítettse - é, vagy ne'.

A' Királyné azonnal, hogy a' Lordok által tétetett határozást 6 - dikban megértette, Protestatziót adatott - be ellene, mellyel már csak a' jövő postán szolgálhat a' M. Kurir.

### H i r d e t m é n y

a' következő czím alatt kijött új nevezetes munkáról.

„Jus Georgicum (Urbariale) Regni Hungariae et Partium eidem adnexarum, commentatus est Carolus Plahler, Doctor Juris Universi, in Regno Hungariae et eidem adnexis partibus Juratus Causarum Fori utriusque Advocatus, ante Professor Juris et Archon in Instituto Georgicon,

nunc ad Directionem universorum Dominiorum Suae Illustritatis Domini Comitis Ladislai Festetics de Tolna S. C. et R. A. Majestatis Actualis Camerarii Juridico Oeconomicae Referens objectorum juridicorum una et Georgici Assessor.“

Ezen munka, melyről már több hazai és külföldi tudós Ujságok igen kedvező itéletet hoztak, foglal magában először egy igen figyelemre méltó historiát a' Magyar Országai és hozzá kaptolt tarto-



mányok' földes Ura és jobbágya között való viszonos törvényes állapotjának a' Magyarok' első historiai megismértetésektől fogva egész a' mostani időkig. Azután következik az első részben bizonyos alkotmány szerént elrendelt előadása azon törvényeknek, mellyek a' Magyar Ország és hozzá kaptolt tartományok földes úra és jobbágya között lévő törvényes kötelezést (Nexus Subditelae) érdeklik. A' törvények, mellyek a' Corpus Jurisban előfordúlnak, a' régiebb és újabb Curialis Decisiók, mellyek azon kötelezést tárgyazzák, a' külömbféle közönséges Urbariumok Magyar (Horváth) Orzágnak, Slavoniának és Banátusnak, tovább az Urbarialis Instructiók (Instructiones Exequentium Magistratuum et Commissariorum Regionum) nem különben a' normalis Intimatuumok a' Királyi Magyar Helytartó Tanátsnak, és a' normalis Resolutiók a' Királyi Magyar Udvari Cancelláriának, és más nevezetes különös Intimatuumok és Resolutiók, mellyek a' közönséges Regulatiótól fogva kiadattak, utóbb külömbféle kivonások a' nevezetesebb Urbarialis perekből, és a' törvényes székektől felvett szokás ezen munkában kimerítve, és igen hasznossan az olvasóra nézve használva vagynak, minthogy mindenütt ezen kútfők igen szorgalmatossan (az Intimatuumok és Resolutiók az esztendő, holnap, nap, és kettős számok szerént, a' Vármegyének megnevezésével, melyhez értek, ha különösök) citálva vagynak. A' második részben a' közönséges Urbarialis Regulatio,

azután az azon épült Urbarialis Rectificatio, tovább a' hegyvámoknak, erdőknek és legelőnek regulatiója igen környülállásosan és practice a' fent említett kútfőknek említésével terjesztetik elő, úgy hogy ki ezen munkának útmutatása szerint minden előadandó esetben magát feltalálhatja. Utóbb a' munkának végén mindenemű okleveleknek mustriái következnek, mellyek az Urbarialis Regulationál, Rectificationál, és a' most említett Regulationnál, Irtások visszaváltásáról etc. etc. előfordúlnak. Az egész munka a' legnagyobb szorgalommal készült, és mind a' gyökeres és világos előadásra, mind pedig a' tárgyaknak gazdaságára, a' szoros rendre, melyben azok elő adatk, és a' sok practica észrevételekre nézve, mellyek abban előfordúlnak, minden Olvasónak, akár jurista, akár nem jurista (vagy földmérő, a' ki az Urbarialis Regulational és Rectificational foglalatostkodik) legyen az, kívánságát tellyesen kielégíteni, egyszersmind egy már igen régen és közönségesen érzett szükségnek egy tökéletes kézi könyvnek ezen igen fontos tárgyra nézve a' magyar törvénynek elejét venni fogja. —

Ezen munka találtatik Bétsben T. Gyurkovits Mátyás Udvari Agens Urnál.

Pesten Eggenberger —

Posonyban Schvaiger —

Kassán Viagand Könyvárosoknál.

Keszthelyen pedig magánál a' szerzőnél.

Az ára 10 forint V. Cz.

Redaktor: Pánczél Dániel; nyomtatja Nemes Stöckholzer Hirschfeld Felix.

(Ober-Passauer - Hof Nro. 396.)